

ret for de mest specialiserede og landsdelsdækkende undervisningsinstitutioner, og de skal også fremover drive de nuværende amtslige kommunikationscentre samt tale-, høre- og synsinstitutterne.

Vi er glade for, at vi nu får en national videns- og specialrådgivningsenhed, nemlig VISO, som skal hjælpe myndigheder og borgere med gratis specialrådgivning i de mest specialiserede tilfælde. Kommunerne vil fremover kunne søge assistance hos VISO til udredningen af den enkelte elev og til rådgivning af skoler, institutioner, elever og forældre.

Kl. 18.45

Vi synes, det er vigtigt, at vi følger udviklingen inden for specialundervisningen tæt i de kommende år, og derfor mener vi også, det er fornuftigt, at de fem regionale udviklingsråd i en 4-årig overgangsperiode skal følge udviklingen på specialundervisningsområdet tæt og give en årlig redegørelse til Undervisningsministeriet. Herudfra kan vi så gå i dialog med kommunerne, hvis der er noget, der er behov for at blive rettet op på.

Endelig glæder vi os over, at den udvidede klageadgang sikrer, at flere elever, i alt ca. 20.000, fremover får mulighed for at klage til Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Vi kan støtte lovforslaget, og vi ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Først vil jeg spørge, hvor jeg kan læse den, synes jeg, meget positive oplysning, at borgere og forældre også kan få vejledning fra VISO. Der står på side 12 i bemærkningerne, at »VISO's vejledning og rådgivning vil på specialundervisningsområdet således alene være rettet mod myndigheder og institutioner og ikke direkte mod borgerne«.

Hvordan kan det blive til, at borgerne kan henvende sig til VISO og få råd og vejledning?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg er ked af, at jeg blev misforstået, for det er helt korrekt, at borgere ikke direkte kan henvende sig til VISO, når det handler om specialundervisning. Det kan man inden for sociallovgivningen med de problemer, man måtte have på de områder.

Når det handler om specialundervisning, har vi valgt, at det skal være den kommunale PPR, der henvender sig til VISO og beder om at få hjælp til udredningen. Men den hjælp, man så får fra VISO, vil jo være til gavn for både elever og forældre. Den bliver så bare videreført via kommunen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Så tror jeg altså, at fru Carina Christensen skal bede om at få rettet referatet, for det var umisforståeligt, at man som borger kunne få den rådgivning. Jeg tror godt, vi kan blive enige om, at der er meget stor forskel på selv at kunne henvende sig et sted, og at nogle, som man er afhængig af, kan henvende sig et sted og referere den viden, de får tilbage.

Det andet, som jeg gerne vil spørge om, er, hvilken forestilling man fra konservativ side har om regionernes mulighed for at leve op til deres leverandørforpligtelse. Den økonomi, der ifølge lovforslaget er til stede for det, er ingenting – ingenting – og derfor synes jeg, det vil være på tide her meget sent i forløbet at sige noget om, hvordan man forventer at regionerne på nogen måde skal kunne opretholde et tilbud, udvikle dets faglige kvalitet og sørge for, at det er til rådighed også i akutte tilfælde.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg skal igen beklage, hvis jeg fik udtrykt mig forkert i mit første indlæg, men det er helt korrekt, at VISO er til for borgere og myndigheder, når det gælder sociallovgivning. Når det handler om specialundervisning, er det lavet sådan, at det er kommunen alene, der kan henvende sig til VISO. Den hjælp, som VISO giver, bliver jo til gavn for borgerne, men de kan altså ikke henvende sig direkte, det er korrekt.

Med hensyn til leverandørforpligtelsen har vi fuld tiltro til, at regionerne vil kunne leve op til den opgave, de nu får ansvaret for, netop at levere de mest specialiserede tilbud, når det gælder specialundervisning.

Selve økonomien i det, som jo er det helt afgørende – det er jeg fuldstændig enig i, og det er jo også det, der sådan set er den spændende del: hvordan man aftaler økonomien indbyrdes mellem kommunerne og regionerne – er netop ved at blive afklaret mellem de kommunale parter. De forhandlinger vil vi naturligvis også følge